

Evandjelje po Mateju

¹ Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.

² Abrahamu se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća.

³ Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram.

⁴ Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi Salma.

⁵ Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obeda. Obedu se rodi Jišaj.

⁶ Jišaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi Salomona.

⁷ Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija. Abiji se rodi Asa.

⁸ Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi Joram. Joramu se rodi Ahazja.

⁹ Ahazji se rodi Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija.

¹⁰ Ezekiji se rodi Manaše. Manašeu se rodi Amon. Amonu se rodi Jošija.

¹¹ Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon.

¹² Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu se rodi Zerubabel.

¹³ Zerubabelu se rodi Abiud. Abiudu se rodi Elijakim. Elijakimu se rodi Azor.

¹⁴ Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu se rodi Elijud.

¹⁵ Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov.

¹⁶ Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist.

¹⁷ U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u Babilon do Krista četrnaest naraštaja.

¹⁸ A rođenje Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom.

¹⁹ A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti.

²⁰ Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga.

²¹ Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih."

²² Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku:

²³ Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog!

²⁴ Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu.

²⁵ I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

2

¹ Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu

² raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.”

³ Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime.

⁴ Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi.

⁵ Oni mu odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok:

⁶ A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela!

⁷ Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda.

⁸ Zatim ih posla u Betlehem: “Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.”

⁹ Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđашe pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete.

¹⁰ Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom.

¹¹ Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu.

¹² Upućeni zatim u snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju.

¹³ A pošto oni otiđoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: “Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi.

¹⁴ On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat.

¹⁵ I osta ondje do Herodova skončanja - da se ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta dozvah Sina svoga.

¹⁶ Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine naniže - prema vremenu što ga razazna od mudraca.

¹⁷ Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji:

¹⁸ U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje sinove svoje i neće da se utješi jer više ih nema.

¹⁹ Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu:

²⁰ "Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili."

²¹ On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku.

²² Ali saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski.

²³ Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret - da se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3

¹ U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji:

2 “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”

3 Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

4 Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med.

5 Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska.

6 Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehе.

7 Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: “Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe?”

8 Donosite dakle plod dostojan obraćenja.

9 I ne usudite se govoriti u sebi: ‘Imamo oca Abrahama!’ Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu.

10 Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobrog roda, siječe se i u oganj baca.”

11 “Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

12 U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim.”

13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti.

14 Ivan ga odvrćaše: “Ti mene treba da krstiš,

a ti da k meni dolaziš?”

¹⁵ Ali mu Isus odgovori: “Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!” Tada mu popusti.

¹⁶ Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj.

¹⁷ I eto glasa s neba: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!”

4

¹ Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša.

² I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

³ Tada mu pristupi napasnik i reče: “Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.”

⁴ A on odgovori: “Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.”

⁵ Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama

⁶ i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.”

⁷ Isus mu kaza: “Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!”

⁸ Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu

⁹ pa mu reče: “Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.”

10 Tada mu reče Isus: “Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!”

11 Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

12 A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju.

13 Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu

14 da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:

15 Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska

16 narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.

17 Otada je Isus počeo propovijedati: “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”

18 Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari.

19 I kaže im: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!”

20 Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.

21 Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih.

22 Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

23 I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i

svaku nemoć u narodu.

²⁴ I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete - i on ih ozdravljaše.

²⁵ Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5

¹ Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici.

² On progovori i stane ih naučavati:

³ "Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

⁴ Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

⁵ Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

⁶ Blago gladnima i žednima pravедnosti: oni će se nasititi!

⁷ Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

⁸ Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

⁹ Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

¹⁰ Blago progonjenima zbog pravедnosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!"

¹¹ "Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!

¹² Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!"

¹³ "Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze."

14 “Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori.

15 Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući.

16 Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.”

17 “Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti.

18 Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovo, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude.

19 Tko dakle ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.”

20 “Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.”

21 “Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu.

22 A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu.”

23 “Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24 ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.”

25 “Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s

njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu.

²⁶ Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.”

²⁷ “Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba!

²⁸ A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.

²⁹ Ako te desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.

³⁰ Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao.”

³¹ “Rečeno je također: Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu.

³² A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub.”

³³ “Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.

³⁴ A ja vam kažem: Ne kunitite se nikako! Ni nebom jer je prijestolje Božje.

³⁵ Ni zemljom jer je podnožje njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja velikoga!

³⁶ Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom.

³⁷ Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.”

³⁸ “Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za

zub!

³⁹ A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi.

⁴⁰ Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju.

⁴¹ Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije.

⁴² Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu pozajmiš.”

⁴³ “Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja.

⁴⁴ A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone

⁴⁵ da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima.

⁴⁶ Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici?

⁴⁷ I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani?”

⁴⁸ “Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!”

6

¹ “Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima.

² Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

³ Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica,

⁴ da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!”

⁵ “Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

⁶ Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

⁷ “Kad molite, ne blebecite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani.

⁸ Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete.

⁹ Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje!

¹⁰ Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!

¹¹ Kruh naš svagdanji daj nam danas!

¹² I opusti nam duge naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim!

¹³ I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!”

¹⁴ “Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš nebeski.

¹⁵ Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka.”

¹⁶ “I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

17 Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice

18 da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

19 “Ne zgrčite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrízaju i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu.

20 Zgrčite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrízaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu.

21 Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.”

22 “Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo.

23 Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama biti?”

24 “Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.”

25 “Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?”

26 “Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih?

27 A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat?

28 I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu.

29 A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih.

30 Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?"

31 "Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?'

32 Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno.

33 Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.

34 Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova."

7

1 "Ne sudite da ne budete suđeni!

2 Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se.

3 Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?

4 Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', a eto brvna u oku tvom?

5 Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova!"

6 "Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas."

7 "Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!

⁸ Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se.

⁹ Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao?

¹⁰ Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati?

¹¹ Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!”

¹² “Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.”

¹³ “Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu.

¹⁴ O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!”

¹⁵ “Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi.

¹⁶ Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve?

¹⁷ Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim.

¹⁸ Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova.

¹⁹ Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca.

²⁰ Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati.”

²¹ “Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji

vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima.

²² Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?'

²³ Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!''

²⁴ "Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni.

²⁵ Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni."

²⁶ "Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku.

²⁷ Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika."

²⁸ Kad Isus završi ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.

²⁹ Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

8

¹ Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet.

² I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

³ Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od gube.

⁴ Kaže mu Isus: “Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.”

⁵ Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli:

⁶ “Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.”

⁷ Kaže mu: “Ja ću doći izliječiti ga.”

⁸ Odgovori satnik: “Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj.

⁹ Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini.”

¹⁰ Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: “Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere.

¹¹ A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom,

¹² a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

¹³ I reče Isus satniku: “Idi, neka ti bude kako si vjerovao!” I ozdravi sluga u taj čas.

¹⁴ Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležашe u ognjici.

¹⁵ Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživашe mu.

¹⁶ A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi -

¹⁷ da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese.

18 Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se prijeđe prijeko.

19 I pristupi jedan pismoznanc te mu reče: "Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao."

20 Kaže mu Isus: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio."

21 Drugi mu od učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svoga oca."

22 Isus mu kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve."

23 Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici.

24 I gle, žestok vihor nasto na moru tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao.

25 Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, spasi, pogibosmo!"

26 Kaže im: "Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nasto velika utiha.

27 A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?"

28 I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem.

29 I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?"

30 A podalje od njih paslo je veliko krdo svinja.

31 Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš, pošalji nas u ovo krdo svinja."

32 On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u

svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama.

³³ A svinjari pobješkoše, odoše u grad te razglasiše sve, napose o opsjednutima.

³⁴ I gle, sav grad iziđe u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

9

¹ I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad.

² Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu: "Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!"

³ A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli!"

⁴ Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto snujete zlo u srcima?"

⁵ Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'?"

⁶ Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeh!" Tada reče uzetomu: "Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!"

⁷ I on usta te ode kući.

⁸ Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda slavu Bogu koji takvu vlast daje ljudima.

⁹ Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim.

¹⁰ Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima.

¹¹ Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?"

¹² A on, čuvši to, reče: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.

¹³ Hajdete i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva. Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.”

¹⁴ Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: “Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?”

¹⁵ Nato im Isus reče: “Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!”

¹⁶ “A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa.”

¹⁷ “I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva.”

¹⁸ Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavar, pokloni mu se do zemlje i reče: “Kći mi, evo, umrije, ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će.”

¹⁹ Isus usta te s učenicima pođe za njim.

²⁰ I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja priđe odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine.

²¹ Mislila je: “Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se.”

²² A Isus se okrenu i vidjevši je reče: “Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.” I žena bi spašena od toga časa.

²³ I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo pa

²⁴ reče: “Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava.” Oni mu se podsmjehivahu.

²⁵ A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku za ruku i ona bi uskrišena.

²⁶ I razglasi se to po svem onom kraju.

²⁷ Kad je Isus odlazio odande, pođu za njim dva slijepca vičući: “Smiluj nam se, Sine Davidov!”

²⁸ A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: “Vjerujete li da mogu to učiniti?” Kažu mu: “Da, Gospodine!”

²⁹ Tada se dotače njihovih očiju govoreći: “Neka vam bude po vašoj vjeri.”

³⁰ I otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: “Pazite da nitko ne dozna!”

³¹ Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu po svem onom kraju.

³² Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu njemaka opsjednuta.

³³ Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i govorilo: “Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!”

³⁴ A farizeji govorahu: “Po poglavici đavolskome izgoni đavle.”

³⁵ I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć.

³⁶ Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira.

³⁷ Tada reče svojim učenicima: “Žetve je mnogo, a radnika malo.

³⁸ Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.”

10

¹ Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

² A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov;

³ Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej;

⁴ Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda.

⁵ Tu dvanaesticu posla Isus uputivši ih: "K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite!

⁶ Pođite radije k izgubljenim ovcima doma Izraelova!

⁷ Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!'

⁸ Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!

⁹ Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase,

¹⁰ ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje."

¹¹ "U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete.

¹² Ulazeći u kuću, zaželite joj mir.

¹³ Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati.

14 Gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu.

15 Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.”

16 “Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!

17 Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati viječima i po svojim će vas sinagogama bičevati.

18 Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i poganima.

19 Kad vas predadu, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti.

20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!”

21 “Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih.

22 Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.”

23 “Kad vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih prije nego što dođe Sin Čovječji.”

24 “Nije učenik nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim.

25 Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom nazvali, koliko će više njegove ukućane?”

26 “Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati.

27 Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.”

28 “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.”

29 “Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega.

30 A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.

31 Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.”

32 “Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima.

33 A tko se odreće mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.”

34 “Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač.

35 Ta došao sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine;

36 i neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi.

37 “Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.

38 Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.

39 Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.”

40 “Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao.

41 Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku.

42 Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.”

11

1 Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima.

2 A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike

3 da ga upitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?”

4 Isus im odgovori: “Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli:

5 Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje.

6 I blago onom tko se ne sablazni o mene.”

7 Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja?

8 Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima.

9 Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka.

¹⁰ On je onaj o kome je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.

¹¹ Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!

¹² A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silom se probija i siloviti ga grabe.

¹³ Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.

¹⁴ Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći."

¹⁵ "Tko ima uši, neka čuje."

¹⁶ "A komu da prisposodim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima pa jedni drugima dovikuju:

¹⁷ 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.'"

¹⁸ "Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.'

¹⁹ Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali opravda se Mudrost djelima svojim."

²⁰ Tada stane prekoraovati gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih čudesa, a oni se ne obratiše:

²¹ "Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili.

²² Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama.”

²³ “I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas.

²⁴ Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi.”

²⁵ U ono vrijeme reče Isus: “Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.

²⁶ Da, Oče, tako se tebi svidjelo.

²⁷ Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti.”

²⁸ “Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.

²⁹ Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim.

³⁰ Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.”

12

¹ U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve. Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti.

² Vidjevši to, farizeji mu rekoše: “Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti subotom.”

³ On im reče: “Niste li čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci?”

⁴ Kako uđe u Dom Božji te pojedoš e prinesene kruhove, a to ne bijaše slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima?

⁵ Ili zar niste čitali u Zakonu da subotom svećenici u Hramu krše subotu, a bez krivnje su?

⁶ A velim vam: veće od Hrama jest ovdje!

⁷ I kad biste razumjeli što ono znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive.

⁸ Ta Sin Čovječji gospodar je subote!”

⁹ Otišavši odande, dođe u njihovu sinagogu,

¹⁰ kad gle čovjeka s usahlom rukom. A oni upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: “Je li dopušteno subotom liječiti?”

¹¹ On im reče: “Tko to od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i izvadio kad bi mu upala u jamu?

¹² A koliko je čovjek vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom činiti dobro!”

¹³ Tada reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On je ispruži, i - ruka mu zdrava kao i druga!

¹⁴ A farizeji iziđoš e i održaše vijećanje protiv njega, kako da ga pogube.

¹⁵ Kad Isus to dozna, ukloni se odande. Za njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi

¹⁶ i poprijeti im da ga ne prokazuju -

¹⁷ da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku:

¹⁸ Evo Sluge mojega, koga sebi izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Stavit ću Duha svoga na njega: naviješt at će pravo narodima;

¹⁹ preti se neće, neće bućiti, glas mu se neće čuti po trgovima;

²⁰ trske stučene prelomiti neće, stijenja što tek tinja neće ugaziti - sve dok do pobjede ne izvede pravo.

²¹ Ime njegovo nada je narodima!

²² Tada mu donesoše opsjednuta, slijepa i nijema. I ozdravi ga te njemak progovori i progleda.

²³ I sve ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo nije Sin Davidov?"

²⁴ A farizeji čuvši to rekoše: "Ne može ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici đavolskom."

²⁵ A on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati.

²⁶ Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen. Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo?

²⁷ I ako ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi vaši izgone? Zato će vam oni biti suci.

²⁸ Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje."

²⁹ "Ili kako bi tko mogao ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti."

³⁰ "Tko nije sa mnom, protiv mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa."

³¹ "Zato kažem vam: svaki će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti.

³² I rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu

ni u budućem.”

³³ “Ili uzmite: dobro stablo i plod mu je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se stablo poznaje.

³⁴ Leglo gujinje! Kako možete govoriti dobro kad ste opaki. Ta iz obilja srca usta govore!

³⁵ Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao čovjek iz riznice zle vadi zlo.

³⁶ A kažem vam: za svaku bezrazložnu riječ koju ljudi reknu dat će račun na Dan sudnji.

³⁷ Doista, tvoje će te riječi opravdati i tvoje će te riječi osuditi.”

³⁸ Jednom zapodjenuše s njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: “Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak.”

³⁹ A on im odgovori: “Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jone proroka.

⁴⁰ Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.

⁴¹ Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu obratiše, a evo, ovdje je i više od Jone!

⁴² Kraljica će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!”

⁴³ “A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi!

⁴⁴ Tada rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i

uređenu.

⁴⁵ Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem.”

⁴⁶ Dok on još govoraše mnoštvu, eto majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime govore.

⁴⁷ Reče mu netko: “Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore.”

⁴⁸ Tomu koji mu to javi on odgovori: “Tko je majka moja, tko li braća moja?”

⁴⁹ I pruži ruku prema učenicima: “Evo, reče, majke moje i braće moje!

⁵⁰ Doista, tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka.”

13

¹ Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more.

² I nagrnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali.

³ I zborio im je mnogo u prisposodobama: “Gle, iziđe sijač sijati.

⁴ I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.

⁵ Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje.

⁶ A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se.

⁷ Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga.

⁸ Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk.”

⁹ “Tko ima uši, neka čuje!”

¹⁰ I pristupe učenici pa ga zapitaju: “Zašto im zboriš u prisposodobama?”

¹¹ On im odgovori: “Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano.

¹² Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.

¹³ U prisposodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju.”

¹⁴ “Tako se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti!

¹⁵ Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim.

¹⁶ A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju.

¹⁷ Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.”

¹⁸ “Vi, dakle, poslušajte prisposdobu o sijaču.

¹⁹ Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan.

²⁰ A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima,

²¹ ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo,

odmah se pokoleba.

²² Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda.

²³ Zasijani na dobru zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stotruko, jedan šezdesetotruko, a jedan tridesetotruko."

²⁴ Drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi.

²⁵ Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode.

²⁶ Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj.

²⁷ Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?'

²⁸ On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?'

²⁹ A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu.

³⁰ Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'"

³¹ I drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi.

³² Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije

se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama.”

³³ I drugu im kaza prispodobu: “Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.”

³⁴ Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa im nije zborio bez prispodoba -

³⁵ da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta.

³⁶ Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: “Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi.”

³⁷ On odgovori: “Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji.

³⁸ Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga.

³⁹ Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli.

⁴⁰ Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta.

⁴¹ Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pakupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike

⁴² i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.

⁴³ Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.” “Tko ima uši, neka čuje!”

⁴⁴ “Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav

radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.”

⁴⁵ “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem:

⁴⁶ pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga.”

⁴⁷ “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe.

⁴⁸ Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace.

⁴⁹ Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih

⁵⁰ i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.”

⁵¹ “Jeste li sve ovo razumjeli?” Odgovore mu: “Jesmo.”

⁵² A on će im: “Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.”

⁵³ Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande.

⁵⁴ I dođe u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te zapanjeni govorahu: “Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile?”

⁵⁵ Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda?

⁵⁶ I sestre mu nisu li sve među nama? Odakle mu sve to?”

⁵⁷ I sablažnjavahu se o njega. A Isus im reče: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u svom domu.”

⁵⁸ I ne učini ondje mnogo čudesa zbog njihove nevjere.

14

¹ U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa
² pa reče svojim slugama: “To je Ivan Krstitelj!
On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju
u njemu.”

³ Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana
bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata
svoga Filipa.

⁴ Jer Ivan mu govoraše: “Ne smiješ je imati!”

⁵ Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga
smatrali prorokom.

⁶ Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijad-
ina pred svima i svidje se Herodu.

⁷ Zato se zakle dati joj što god zaište.

⁸ A ona nagovorena od matere: “Daj mi, reče,
ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja.”

⁹ Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustol-
nika zapovjedi da se dade.

¹⁰ Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici.

¹¹ I doniješe glavu njegovu na pladnju, dadoše
djevojci, a ona je odnije materi.

¹² A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo
i pokopaju ga pa odu i jave Isusu.

¹³ Kad je Isus to čuo, povuče se odande lađom
na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa
pohrli pješice za njim iz gradova.

¹⁴ Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se
nad njim te izliječi njegove bolesnike.

¹⁵ Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu:
“Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle
svijet: neka odu po selima kupiti hrane.”

16 A Isus im reče: “Ne treba da idu, dajte im vi jesti.”

17 Oni mu kažu: “Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.”

18 A on će im: “Donesite mi ih ovamo.”

19 I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

20 I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara.

21 A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

22 I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo.

23 A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

24 Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar.

25 O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru.

26 A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: “Utvara!” I od straha kriknuše.

27 Isus im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!”

28 Petar prihvati i reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!”

29 A on mu reče: “Dođi!” I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu.

30 Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: “Gospodine, spasi me!”

³¹ Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?"

³² Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar.

³³ A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!"

³⁴ Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret.

³⁵ I ljudi ga onoga kraja prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve bolesnike

³⁶ te ga moljahu da se samo dotaknu skuta njegove haljine. I koji bi se dotakli, ozdravili bi.

15

¹ Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći:

² "Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!"

³ On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje?"

⁴ Ta reče Bog: Poštuj oca i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni!

⁵ A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar,

⁶ ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje.

⁷ Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija:

⁸ Narod me ovaj usnama časti, a srce mu je daleko od mene.

⁹ Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske."

¹⁰ Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte!

11 Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje.”

12 Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu: “Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?”

13 On im odgovori: “Svaki nasad koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se.

14 Pustite ih! Slijepi su, vođe slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti.”

15 Petar prihvati i reče mu: “Protumači nam tu prisposobu!”

16 A on reče: “I vi još uvijek ne razumijete?”

17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se izbacuje u zahod.

18 Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka.

19 Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke.

20 To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka.”

21 Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske i sidonske.

22 I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!”

23 Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: “Udovolji joj jer više za nama.”

24 On odgovori: “Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.”

25 Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomози mi!”

26 On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.”

27 A ona će: “Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!”

28 Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.” I ozdravi joj kći toga časa.

29 Otišavši odande, dođe Isus do Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje.

30 Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih do nogu, a on ih izliječi.

31 Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova.

32 A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem.”

33 Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo toliko mnoštvo?”

34 A Isus im reče: “Koliko kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.”

35 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji,

36 uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše učenicima, a učenici mnoštvu.

37 I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih košara.

38 A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, osim žena i djece.

39 Tada otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode u kraj magadanski.

16

1 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba.

2 On im odgovori: "Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.'

3 A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate.

4 Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin." Tada ih ostavi i ode.

5 Učenici dođoše prijeko, a zaboraviše ponijeti kruha.

6 A Isus im reče: "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!"

7 Oni zamišljeni među sobom govorahu: "Kruha ne ponijesmo."

8 Zamijetio to Isus pa reče: "Što ste zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate?"

9 Zar još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet tisuća i koliko košara nakupiste?

10 I onih sedam kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste?

11 Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog."

12 Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga.

13 Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita učenike: “Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?”

14 Oni rekoše: “Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.”

15 Kaže im: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?”

16 Šimun Petar prihvati i reče: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.”

17 Nato Isus reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima.

18 A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati.

19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.”

20 Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

21 Otada poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

22 Petar ga uze na stranu i poče odvrćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!”

23 Isus se okrene i reče Petru: “Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!”

24 Tada Isus reče svojim učenicima: “Hoće

li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

²⁵ Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mena, naći će ga.

²⁶ Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj?

²⁷ Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.”

²⁸ “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom.”

17

¹ Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu,

² i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost.

³ I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime.

⁴ A Petar prihvati i reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”

⁵ Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!”

⁶ Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše.

⁷ Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!"

⁸ Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

⁹ Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

¹⁰ Upitaše ga učenici: "Što dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?"

¹¹ On im odgovori: "Ilija će doduše doći i sve obnoviti.

¹² No velim vam: Ilija je već došao, ali ga ne upознаše, već učiniše s njim što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih."

¹³ Tada razumješe učenici da im to reče o Ivanu Krstitelju.

¹⁴ Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu čovjek, padne pred njim na koljena

¹⁵ i reče: "Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu.

¹⁶ Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti."

¹⁷ A Isus odgovori: "O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!"

¹⁸ I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa.

¹⁹ Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: "Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?"

²⁰ Kaže im: “Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće.”

²¹ #

²² A kad su se skupili u Galileji, reče im Isus: “Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke ²³ i ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.” I ožalostiše se silno.

²⁴ Kad stigoše u Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme pa mu rekoše: “Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?”

²⁵ “Plaća”, odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ga Isus: “Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?”

²⁶ Kad on odgovori: “Od tuđih!”, reče mu Isus: “Sinovi su, dakle, oslobođeni.

²⁷ Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za me i za se.”

18

¹ U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: “Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?”

² On dozove dijete, postavi ga posred njih

³ i reče: “Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

⁴ Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.

⁵ I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.”

⁶ “Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.”

⁷ “Jao svijetu od sablazni! Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan.

⁸ Pa ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u oganj vječni.

⁹ I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.”

¹⁰ “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.”

¹¹ #

¹² “Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom?

¹³ Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale.

¹⁴ Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih.”

¹⁵ “Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo.

16 Ako te poslušša, stekao si brata. Ne poslušša li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja.

17 Ako ni njih ne poslušša, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušša, neka ti bude kao poganin i carinik."

18 "Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu."

19 "Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.

20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima."

21 Tada pristupi k njemu Petar i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?"

22 Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

23 "Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama.

24 Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata.

25 Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug.

26 Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.'

27 Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprosti."

28 "A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uh-

vati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!'

²⁹ Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.'

³⁰ Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga."

³¹ "Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru.

³² Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio.

³³ Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?'

³⁴ I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga.

³⁵ Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu."

19

¹ Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana.

² Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi.

³ Pristupe mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: "Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god razloga?"

⁴ On odgovori: "Zar niste čitali: Stvoritelj od početka muško i žensko stvori ih

⁵ i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo?

⁶ Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja."

⁷ Kažu mu: “Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno pismo i - otpustiti?”

⁸ Odgovori im: “Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od početka ne bijaše tako.

⁹ A ja vam kažem: Tko otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi drugom, čini preljub.”

¹⁰ Kažu mu učenici: “Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se.”

¹¹ A on im reče: “Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano.

¹² Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati.”

¹³ Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici im branili.

¹⁴ Nato će im Isus: “Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!”

¹⁵ I položi ruke na njih pa krene odande.

¹⁶ I gle, pristupi mu netko i reče: “Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?”

¹⁷ A on mu reče: “Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.”

¹⁸ Upita ga: “Koje?” A Isus reče: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno!

¹⁹ Poštuj oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!”

20 Kaže mu mladić: “Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?”

21 Reče mu Isus: “Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.”

22 Na tu riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak.

23 A Isus reče svojim učenicima: “Zaista, kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko.

24 Ponovno vam velim: Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.”

25 Čuvši to, učenici se silno snebivahu govoreći: “Tko se onda može spasiti?”

26 A Isus upre u njih pogled pa im reče: “Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.”

27 Tada Petar prihvati pa upita: “Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?”

28 Reče im Isus: “Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih.

29 I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stotruko će primiti i život vječni baštiniti.”

30 “A mnogi prvi bit će posljednji, i posljednji prvi.”

20

¹ “Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd.

² Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd.

³ Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni

⁴ pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.'

⁵ I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako.

⁶ A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?'

⁷ Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'"

⁸ “Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.'

⁹ Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar.

¹⁰ Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar.

¹¹ A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina:

¹² 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'

¹³ “Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijetelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar?'

14 Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi.

15 Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?"

16 "Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji."

17 Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze dvanaestoricu nasamo te im putem reče:

18 "Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt

19 i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrsnuti."

20 Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište.

21 A on će joj: "Što želiš?" Kaže mu: "Reci da ova moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi zdesna, drugi slijeva."

22 Isus odgovori: "Ne znate što istete. Možete li piti čašu koju ću ja piti?" Kažu mu: "Možemo!"

23 A on im reče: "Čašu ćete moju doduše piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja vlastan dati, to je onih kojima je pripremio moj Otac."

24 Kada su to čula ostala desetorica, razgnjeve se na dva brata.

25 Zato ih Isus dozva i reče: "Znate da vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću.

26 Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj.

27 I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga.”

28 “Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.”

29 Kad su izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet.

30 I gle, dva slijepca sjedahu kraj puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: “Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!”

31 Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače viknuše: “Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!”

32 Isus se zaustavi, dozove ih i reče: “Što hoćete da vam učinim?”

33 Kažu mu: “Gospodine, da nam se otvore oči.”

34 Isus se ganut dotače njihovim očiju i oni odmah progledaše. I pođoše za njim.

21

1 Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika

2 govoreći: “Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni.

3 Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti.”

4 To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku:

⁵ Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu.

⁶ Učenici odu i učine kako im naredi Isus.

⁷ Dovedu magaricu i magare te stave na njih haljine i Isus uzjaha na njih.

⁸ Silan svijet prostrije svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih po putu.

⁹ Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!"

¹⁰ Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i govorio: "Tko je ovaj?"

¹¹ A mnoštvo odgovaraše: "To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga."

¹² Isus uđe u Hram i izagna sve koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe.

¹³ Kaže im: "Pisamo je: Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi od njega činite pećinu razbojničku."

¹⁴ U Hramu mu priđoše slijepi i hromi i on ih ozdravi.

¹⁵ A kad glavari svećenički i pismoznanci vidješe čudesa koja učini i djecu što viču Hramom: "Hosana Sinu Davidovu!", gnjevni

¹⁶ mu rekoše: "Čuješ li što ovi govore?" Kaže im Isus: "Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si pripravo hvalu?"

¹⁷ On ih ostavi, pođe iz grada u Betaniju te ondje prenoći.

¹⁸ Ujutro se vraćao u grad i ogladnje.

19 Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: “Ne bilo više ploda s tebe do vijeka!” I smokva umah usahnu.

20 Vidjevši to, učenici se začude: “Kako umah smokva usahnu!”

21 Isus im odvrati: “Zaista, kažem vam, ako budete imali vjeru i ne posumnjate, činit ćete ne samo ovo sa smokvom, nego - reknete li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako.

22 I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.”

23 I uđe u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše: “Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?”

24 Isus im odgovori: “I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo činim.

25 Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?” A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?’

26 A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom.”

27 Zato odgovore Isusu: “Ne znamo.” I on njima reče: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.”

28 “A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!’

29 On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode.

³⁰ Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne ode.

³¹ Koji od te dvojice izvrši volju očevu?" Kažu: "Onaj prvi." Nato će im Isus: "Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje!

³² Doista, Ivan dođe k vama putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete."

³³ "Drugu prisposobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tjesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova.

³⁴ Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje slugе vinogradarima da uzmu njegov urod.

³⁵ A vinogradari pograbe njegove slugе pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše.

³⁶ I opet posla druge slugе, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako."

³⁷ "Naposljedku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.'

³⁸ Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!'

³⁹ I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju."

⁴⁰ "Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?"

⁴¹ Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme."

⁴² Kaže im Isus: "Zar nikada niste čitali

u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!

⁴³ Zato će se - kažem vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove! (

⁴⁴ I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga.)”

⁴⁵ Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o njima.

⁴⁶ I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

22

¹ Isus im ponovno prozbori u prispodobama:

² “Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu.

³ Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći.

⁴ Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!’”

⁵ “Ali oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom.

⁶ Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju.

⁷ Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali.”

⁸ “Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni.

9 Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!"

10 "Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.

11 Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruhu.

12 Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi.

13 Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.'

14 Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih."

15 Tada farizeji odoše i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi.

16 Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran.

17 Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?"

18 Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri?"

19 Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar.

20 On ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?"

21 Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje."

22 Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu.

23 Toga dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaše ga:

24 "Učitelju, Mojsije reče: Umre li tko bez

djece, neka se njegov brat oženi njegovom ženom te podigne porod bratu svomu.

²⁵ Bijaše tako u nas sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez poroda ostavivši ženu svom bratu.

²⁶ Tako i drugi i treći, sve do sedmoga.

²⁷ A nakon svih umrije i žena.

²⁸ Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena o uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala.”

²⁹ Odgovori im Isus: “U zabludi ste jer ne razumijete Pisama ni sile Božje.

³⁰ Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu.

³¹ A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče Bog:

³² Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi? Nije on Bog mrtvih, nego živih!”

³³ Čuvši to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.

³⁴ A kad su farizeji čuli kako ušutka saduceje, okupiše se,

³⁵ a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita:

³⁶ “Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?”

³⁷ A on mu reče: “Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.

³⁸ To je najveća i prva zapovijed.

³⁹ Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.

⁴⁰ O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.”

⁴¹ Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus:

⁴² “Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?” Kažu mu: “Davidov.”

⁴³ A on će njima: “Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli:

⁴⁴ Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?'

⁴⁵ Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?”

⁴⁶ I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od toga dana tko usudio upitati ga bilo što.

23

¹ Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima:

² “Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji.

³ Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine.

⁴ Vežu i ljudima na pleća toware teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli.

⁵ Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese.

⁶ Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama,

⁷ pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'.

⁸ Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća.

⁹ Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima.

¹⁰ I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist.

¹¹ Najveći među vama neka vam bude poslužitelj.

¹² Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.”

¹³ “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima koji bi htjeli.”

¹⁴ #

¹⁵ “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput goreg od sebe.”

¹⁶ “Jao vama! Slijepi vođe! Govorite: 'Zakune li se tko Hramom, nije ništa. Ali ako se zakune hramskim zlatom, veže ga zakletva.'

¹⁷ Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili Hram što posvećuje zlato?

¹⁸ Nadalje: 'Zakune li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune darom što je na njemu, veže ga zakletva.'

¹⁹ Slijepci! Ta što je veće: dar ili žrtvenik što dar posvećuje?

²⁰ Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu.

²¹ I tko se zakune Hramom, kune se njime i Onim koji u njemu prebiva.

²² I tko se zakune nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji na njemu sjedi.”

23 “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.

24 Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate devu!”

25 “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Čistite čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe.

26 Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjšina bude čista.”

27 Jao vama pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće.

28 Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.”

29 “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Gradite grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima

30 te govorite: 'Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi sudionici u prolijevanju krvi proročke.'

31 Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proroka.

32 Dopunite samo mjeru otaca svojih!”

33 “Zmije! Leglo gujinje! Kako ćete uteći osudi paklenoj?

34 Zato evo ja šaljem vama proroke i mudrace i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti

od grada do grada

³⁵ da tako na vas dođe sva pravedna krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste između Hrama i žrtvenika.

³⁶ Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!”

³⁷ “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste.

³⁸ Evo, napuštena vam kuća.

³⁹ Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!”

24

¹ Isus iziđe iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući mu hramsko zdanje.

² A on im reče: “Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.”

³ Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći: “Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?”

⁴ Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede!

⁵ Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti.”

⁶ “A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Doista treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak.

⁷ Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima.

⁸ Ali sve je to samo početak trudova.”

⁹ “Tada će vas predavati na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti zbog imena moga.

¹⁰ Mnogi će se tada sablazniti, izdavati će jedni druge i mrziti se među sobom.

¹¹ Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti.

¹² Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih.

¹³ Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.”

¹⁴ “I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak.”

¹⁵ “Kada dakle vidite da grozota pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na svetome mjestu - tko čita, neka razumije:

¹⁶ koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore;

¹⁷ tko bude na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće;

¹⁸ i tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme haljinu!”

¹⁹ “A jao trudnicama i dojiljama u one dane!”

²⁰ “I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom

²¹ jer tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti.”

²² “I kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani oni.”

23 “Ako vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' - ne povjerujte!

24 Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane.”

25 “Eto, prorekao sam vam.”

26 “Reknu li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte.

27 Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.”

28 “Gdje bude strvine, ondje će se skupljati orlovi.”

29 “A odmah nakon nevolje onih dana sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.”

30 “I tada će se pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu. I tada će proplakati sva plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom.

31 I razaslat će anđele svoje s trubljom velikom i sabrat će mu izabranike s četiri vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga.”

32 “A od smokve se naučite prisposobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: blizu je ljeto.

33 Tako i vi kad sve to ugledate, znajte: blizu je, na vratima!”

34 “Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude.

35 Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.”

36 "A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.

37 Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.

38 Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korabljju

39 i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.

40 Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.

41 Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti."

42 "Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi.

43 A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće.

44 Zato i vi budite pripravniji jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi."

45 "Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar postavi nad svojim ukućanima da im izda hranu u pravo vrijeme?

46 Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi!

47 Zaista, kažem vam, postaviti će ga nad svim imanjem svojim."

48 "No rekne li taj zli sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj'

49 pa stane tući sudrugove, jesti i piti s pijanicama,

50 doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu

se ne nada i u čas u koji i ne sluti;

⁵¹ rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima. Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

25

¹ “Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevice uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku.

² Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih.

³ Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja.

⁴ Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja.”

⁵ “Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspāše.

⁶ O ponoći nastā vika: 'Evo zaručnika! Iziđite mu u susret!'

⁷ Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke.

⁸ Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!'

⁹ Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!'"

¹⁰ “Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata.

¹¹ Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!'

¹² A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznā vas!'

¹³ Bdižite dakle jer ne znate dana ni časa!"

14 “Doista, kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i daje im svoj imetak.

15 Jednomu daje pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj sposobnosti.

16 I oputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet.

17 Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva.

18 Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.”

19 “Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun.

20 Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!'

21 Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'"

22 “Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!'

23 Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.'"

24 “A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.

25 Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!'

26 A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao!

27 Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.”

28 “Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset.

29 Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.

30 A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

31 “Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje.

32 I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.

33 Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.”

34 “Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!

35 Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me;

36 gol i zaogrnušte me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.”

37 “Tada će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te?

38 Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnuismo te?

39 Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?’

40 A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje

braće, meni učiniste!"

⁴¹ "Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim!

⁴² Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti;

⁴³ stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnuoste me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!"

⁴⁴ "Tada će mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?'

⁴⁵ Tada će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'"

⁴⁶ "I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni."

26

¹ I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim učenicima:

² "Znate da je za dva dana Pasha, i Sin Čovječji predaje se da se razapne."

³ Uto se sabraše glavari svećenički i starješine narodne u dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe

⁴ i zaključiše Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti.

⁵ Jer se govorilo: "Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u narodu."

⁶ Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca,

⁷ pristupi mu neka žena s alabastrenom posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi, dok je on bio za stolom.

⁸ Vidjevši to, učenici negodovahu: "Čemu ta rasipnost?"

⁹ Moglo se to skupo prodati i dati siromasima."

¹⁰ Zapazio to Isus pa im reče: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini prema meni.

¹¹ Ta siromaha svagda imate uza se, a mene nemate svagda.

¹² Izlila je tu pomast na moje tijelo - za ukop mi to učini.

¹³ Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen."

¹⁴ Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim

¹⁵ i reče: "Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati." A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka.

¹⁶ Otada je tražio priliku da ga preda.

¹⁷ Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: "Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?"

¹⁸ On reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'"

¹⁹ I učine učenici kako im naredi Isus i priprave pashu.

²⁰ Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaestoricom.

²¹ I dok su blagovali, reče: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati."

²² Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: “Da nisam ja, Gospodine?”

²³ On odgovori: “Onaj koji umeći sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati.

²⁴ Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.”

²⁵ A Juda, izdajnik, prihvati i reče: “Da nisam ja, učitelju?” Reče mu: “Ti kaza.”

²⁶ I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: “Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!”

²⁷ I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: “Pijte iz nje svi!

²⁸ Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha.

²⁹ A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.”

³⁰ Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

³¹ Tada im reče Isus: “Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći.

³² Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.’

³³ Nato će mu Petar: “Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!”

³⁴ Reče mu Isus: “Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!”

³⁵ Kaže mu Petar: “Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.” Tako rekoše i svi učenici.

³⁶ Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: “Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.”

³⁷ I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Špopade ga žalost i tjeskoba.

³⁸ Tada im reče: “Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!”

³⁹ I ode malo dalje, pade ničice moleći: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.”

⁴⁰ I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: “Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom?”

⁴¹ Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.”

⁴² Opet, po drugi put, ode i pomoli se: “Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!”

⁴³ I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale.

⁴⁴ Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi.

⁴⁵ Tada dođe učenicima i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke!

⁴⁶ Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.”

⁴⁷ Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara

svećeničkih i starješina narodnih.

⁴⁸ A izdajica im dao znak: “Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!”

⁴⁹ I odmah pristupi Isusu i reče: “Zdravo, Učitelju!” I poljubi ga.

⁵⁰ A Isus mu reče: “Prijatelju, zašto ti ovdje!” Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

⁵¹ I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

⁵² Kaže mu tada Isus: “Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu.

⁵³ Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela?

⁵⁴ No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?”

⁵⁵ U taj čas reče Isus svjetini: “Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.”

⁵⁶ A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu.

⁵⁷ Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starjeshine.

⁵⁸ A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak.

⁵⁹ A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti.

⁶⁰ Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni

svjedoci. Napokon pristupe dvojica

⁶¹ i reknu: "Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram Božji i za tri ga dana sagraditi.'"

⁶² Usta nato veliki svećenik i reče mu: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?"

⁶³ Isus je šutio. Reče mu veliki svećenik: "Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?"

⁶⁴ Reče mu Isus: "Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim."

⁶⁵ Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: "Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu!

⁶⁶ Što vam se čini?" Oni odgovoriše: "Smrt zaslužuje!"

⁶⁷ Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali

⁶⁸ govoreći: "Proreci nam, Kriste, tko te udario?"

⁶⁹ A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: "I ti bijaše s Isusom Galilejcem."

⁷⁰ On pred svima zanijeka: "Ne znam što govoriš."

⁷¹ Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: "Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom."

⁷² On opet zanijeka sa zakletvom: "Ne znam toga čovjeka."

⁷³ Malo zatim nazočni pristupiše Petru i

rekoše: “Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoji izdaje!”

⁷⁴ On se tada stane zaklinjati i preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I odmah se oglasi pijetao.

⁷⁵ I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: “Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I iziđe te gorko zaplaka.

27

¹ A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube.

² I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu.

³ Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama

⁴ govoreći: “Sagriješih predavši krv nedužnu!” Odgovoriše: “Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!”

⁵ I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.

⁶ Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše:

⁷ “Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.” Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca.

⁸ Stoga se ona njiva zove “Krvava njiva” sve do danas.

⁹ Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše trideset srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi

¹⁰ i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin.

¹¹ Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: “Ti li si kralj židovski?” On odgovori: “Ti kažeš.”

¹² I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao.

¹³ Tada mu reče Pilat: “Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?”

¹⁴ I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.

¹⁵ A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli.

¹⁶ Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba.

¹⁷ Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: “Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?”

¹⁸ Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.

¹⁹ Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova žena: “Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.”

²⁰ Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi.

²¹ Upita ih dakle upravitelj: “Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?” A oni rekoše: “Barabu!”

²² Kaže im Pilat: “Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?” Oni će: “Neka se razapne.”

²³ A on upita: “A što je zla učinio?” Vikahu još jače: “Neka se razapne!”

²⁴ Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: “Nevin sam od krvi ove! Vi

se pazite!”

²⁵ Sav narod nato odvrati: “Krv njegova na nas i na djecu našu!”

²⁶ Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne.

²⁷ Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu.

²⁸ Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem.

²⁹ Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: “Zdravo, kralju židovski!”

³⁰ Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi.

³¹ Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu.

³² Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ.

³³ I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto,

³⁴ dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti.

³⁵ A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku.

³⁶ I sjedeći ondje, čuvahu ga.

³⁷ I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: “Ovo je Isus, kralj židovski.”

³⁸ Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

³⁹ A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:

40 “Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!”

41 Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu:

42 “Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj!”

43 Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: ‘Sin sam Božji!’”

44 Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.

45 Od šeste ure nastala tama po svoj zemlji - do ure devete.

46 O devetoj uri povikao Isus iza glasa: “Eli, Eli, lema sabahtani?” To će reći: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”

47 A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: “Ovaj zove Iliju.”

48 I odmah pritrčao jedan od njih, uze spužvu, natopio je octom, natakne je na trsku i pruži mu piti.

49 A ostali rekoše: “Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi.”

50 A Isus opet povikao iz glasa i ispusti duh.

51 I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše,

52 grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše

53 te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

54 A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa

vidješe potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: "Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj."

⁵⁵ A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu;

⁵⁶ među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.

⁵⁷ Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov.

⁵⁸ On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne.

⁵⁹ Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno

⁶⁰ i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe.

⁶¹ A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.

⁶² Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata

⁶³ te mu rekoše: "Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.'

⁶⁴ Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve."

⁶⁵ Reče im Pilat: "Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!"

⁶⁶ Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postave stražu.

28

¹ Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob.

² I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj.

³ Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg.

⁴ Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.

⁵ A anđeo progovori ženama: "Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite!

⁶ Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao

⁷ pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam."

⁸ One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima.

⁹ Kad eto im Isusa u susret! Reče im: "Zdravo!" One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone.

¹⁰ Tada im Isus reče: "Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!"

¹¹ Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo.

¹² Oni se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima

¹³ govoreći: "Recite: 'Noću dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.'"

¹⁴ Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.”

¹⁵ Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima - sve do danas.

¹⁶ Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus.

¹⁷ Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše.

¹⁸ Isus im pristupi i prozbori: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji!

¹⁹ Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga

²⁰ i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.”

lxxxiii

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7